48 26. apríl. skemmdum, að innihald þeirra hafi getað raskazt í vörzlum póststjórnarinnar og því getur orðið umtalsmál um endurgjaldsskyldu póstsjóðsins, skuli þeir ekki aðeins gæta vandlega að, hvernig póstsendingin er útlítandi, og staðhœfa með sjónarvottum, hvað mikið umbúðir og innsigli eru sködduð, heldur einnig skora á þann, sem tekur við sendingunni, áður honum er afhent hún gegn kvittun hans, að opna hana og staðhœfa í viðurvist póstafgreiðanda, hvað hún hefir að geyma.

49 26. apríl. — *Brjef* landshöfðingja *til bœjarfógetans í Reykjavík* um tollheimtu af ölföngum og tóbaki. — Út af þóknanlegri fyrirspurn herra bœjarfógetans, dagsettri í dag, um ýms atriði, er snerta tollheimtu af ölföngum og tóbaki, þar sem lögin 11. febr. þ. á. eru þinglesin hjer í Reykjavík, en ekki í Gullbringu- og Kjósar-lögsagnarumdœmi, skal yður hjer með þjónustusamlega tjáð það, er hjer segir:

Þar eð brennivínstollinn ber eptir tilsk. 26. febr. 1872 að greiða af öllum farminum þar, sem sýna skal lögreglustjóra skipskjölin, þó að ekki eigi að afferma skipið þar, verður svarið við þeirri spurningu, hvar og eptir hvaða lagareglu tollinn skuli heimta, að því er mjer virðist komið undir því, hvar skipið er skylt fyrst að sýna skjöl sín, en er þar á móti ekki bundið við það, þótt það, til þess að komast hjá hærra tollgjaldi, fyrst hafi leitað á aðra höfn en þá, þar sem það átti fyrst að sýna skilríki fyrir sjer. Af þessu leiðir að skip, sem flytur vörur einungis til Reykjavíkur, getur ekki komizt hjá að greiða brennivínstollinn eptir lögunum 11. febr. þ. á., eptir að þau hafa ödlazt gildi í Reykjavík, með því móti að skjótast inn í Hafnarfjörð eða Keflavík og gjöra grein fyrir sjer á þessum stöðum til málamynda. Sama máli er að minni hyggju að gegna um þau skip, sem að sönnu hafa farm bæði til Reykjavíkur og til verzlunarstaða í Gullbringu og Kjósarsýslu, en hafa ekki íslenzk sjóleiðarbrjef þegar þau koma; því slík skip eru eptir lögum 15. apríl 1854 skyld að leysa sjóleiðarbrjef í Reykjavík og sýna þar skjöl sín, áður en þeim verði leyft að gjöra grein fyrir sjer í lögsagnarumdœmi Gullbringusýslu, og hefir tilgangurinn með ofannefndri ákvörðun í tilsk. 26. febrúar 1872 að öllum líkindum verið sá, að tryggja innheimtu tollsins með því að skylda skipið til að greiða hann því lögregluyfirvaldi eða þeim tollheimtuembættismanni hjer á landi, er skipsskjölin ber fyrst að sýna.

Þar eð lögin 11. febrúar þ. á. um innflutningsgjald á tóbaki hafa ekki neina ákvörðun í þessa átt um greiðslu á þessum tolli, án tillits til hvort tollskyldum vörum er skipað upp þar á staðnum eða ekki, er jeg á sama máli og herra bœjarfógetinn um það, að tóbakstollinn eigi að heimta á þeim stað, sem tóbakið er flutt til, sbr. einnig augl. 16. febrúar þ. á. nr. 1.

50 9. maí. — *Brjef* landshöfðingja *til amtmannsins yfir norður- og austur-umdœminu* um styrk handa námspiltum í Noregi. — Eptir að hafa meðtekið skýringar herra amtmannsins í þóknanlegu brjefi frá 18. f. m. hefi jeg af hluta þeim, er norður- og austurumdœminu ber af fje því sem lagt er til jarðabóta með 10. gr. C. nr. 5 fjárlaganna, veitt Páli Jónassyni frá Þverá í Þingeyjarsýslu, en nú lærisveini á búnaðarskólanum að Steini í Noregi, 200 króna styrk til að halda áfram námi sínu í tjeðum skóla, og Pjetri Pjetursyni á Sólheimum í Svínavatnshreppi jafnmikinn styrk til að sigla til Noregs og nema þar jarðyrkjufrœði í sama eða öðrum ápekkum skóla. Ávísun á þessa upphæð, alls 400 kr., fylgir þessu brjefi, og eruð þjer, herra amtmaður, þjónustusamlega beðnir að hlutast til um, að hinar veittu upphæðir verði greiddar hlutaðeigöndum,

að fenginni vissu fyrir að þeim verði varið á tjeðan hátt. Skyldi herra amtmaðurinn á sínum tíma vilja mæla fram með, að veittur verði hlutaðeigöndum áþekkur styrkur í sama tilgangi fyrir fjárhagsárið 1877, verða að fylgja tillögum yðar um það vottorð um hegðun og framfarir hlutaðeiganda í skólanum. Um það sem enn fremur getur hlotnazt norður- og austurumdœminu af fjárveitingu þeirri, er hjer er um að rœða, býst jeg við síðar að fá þóknanlegar tillögur yðar. **50** 9. maí.

Að því er snertir beiðni þá frá prestinum að Möðruvallaklaustri, sira Davíð Guðmundssyni, er fylgdi upphaflegu nefndu brjefi herra amtmannsins, um að yngismanni Jóni Árnasyni á Skútum verði veittur styrkur til siglingar af fje því, er þingið hefir lagt til vísindalegra og verklegra starfa, og að námi hans verði að öðru leyti hagað svo, að til sem mestra nota megi verða, skal yður, herra amtmaður, tjáð til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar, að bendingar þær, sem beiðni þessi hefir inni að halda, um gáfur nefnds Jóns Árnasonar og tilgang ferðar þeirrar, er hann ráðgjörir, eru svo óákveðnar, að jeg að svo stöddu sje mjer ekki fœrt að veita styrk þann, er um hefir verið beðið; en jeg skal skjóta því til yðar, herra amtmaður, hvort nœgileg ástœða muni vera til síðar að mæla fram með að hann fái styrk af fje því, sem ætlað er norður og austurumdœminu af upphæð þeirri, sem veitt er með 10. gr. C. 5., og verður þá að vera gjört út um það, hvar og hvernig hann eigi að leita sjer menntunar þeirrar, er hann vantar, og ætti þar að auki hann sjálfur eða þeir, sem vilja hjálpa honum til þess, að hafa útvegað honum fje það, sem hann mun með þurfa til ferðarinnar, auk styrks þess úr landssjóði, er beðið hefir verið um.

Umburðarbrjef

til bœjarfógeta, sýslumanna og umboðsmanna um **51** 16. maí.

gjaldheimtur og reikningsskil.

— Með því að sumir reikningshaldarar hafa ekki breytt nákvœmlega eptir fyrirmælum reglugjörðarinnar frá 13. febrúar 1873 um opinber reikningsskil og gjaldheimtur hefir mjer fundizt ástœða til að leggja ríkt á um að gæta fyrirmæla nefndrar reglugjörðar í heild sinni og auk þess sjerstaklega skipa fyrir eins og hjer segir:

1. Semja skal reikningana með tilheyrandi skilagreinum fyrir lok febrúarmánaðar árs hvers, í tvennu lagi, og senda þá með fylgiskjölum hlutaðeigandi amtmanni áleiðis til landshöfðingja með fyrstu póstferð þar á eptir (2. gr. reglugj.). Ef póstur samkvæmt ferðaáætluninni gengur um hjerað reikningshaldara í ofanverðum febrúarmánuði, vona jeg, að hann muni gjöra það, sem í hans valdi stendur, til þess þegar með þeim pósti að senda reikninginn fyrir hið næst undanfarandi ár áleiðis til landshöfðingja.

2. Eins og heimta skal samkvæmt 3. gr. reglugjörðarinnar saman gjöld þau, er reikningshaldara er trúað fyrir, undir eins og gjalddagi þeirra er kominn, og, ef þess þarf við, gjöra ráðstafanir til, að þau verði tekin lögtaki, þannig ber samkvæmt 4. gr. reglugjörðarinnar að greiða þau í landssjóð jafnóðum, og þau eru heimt saman, og skal jafnaðarlega senda þau með fyrstu póstferð eptir að þau eru greidd reikningshaldara. Má því engan veginn fresta að greiða landssjóðnum það, sem innheimt hefir verið, þangað til reikningarnir eru samdir, og er hægt að sjá, að ákvörðun sú, sem er í 6. gr. reglugjörðarinnar, um að reikningssemjandi skuli undantekningarlaust standa skil á því, sem eptir stendur af tekjum landssjóðsins, um leið og reikningurinn er sendur, að eins snertir gjöld þau, er eigi hafa verið greidd í rjettan gjalddaga samkvæmt 3. gr. reglugjörðarinnar, og reikningssemjandi hefir ekki síðan getað náð inn.

Sem allra fyrst, og ekki síðar en innan 4 vikna eptir rjettan gjalddaga, ber reikn-